

Homofili i et Bibelsynsperspektiv

Innledning

Når vi nå skal si litt om det emnet som vi har foran oss, møter vi på mange meninger og synspunkter. Til tider kan meningsutvekslende være nokså harde og opprivende. Vi skal ikke ta lett på spørsmål vedrørende homofili. Men skal vi være til hjelp for de, er det avgjørende at vi går til Bibelen for å få svar. Det er den som gir normen for hva som er rett og galt. Vi skal ikke spørre verden, de homofile, ei heller biskoper, prester, eller kirkemøte om hva de mener. Det er helt uinteressant. Spørsmålet er: Hva sier bibelen?

Det første spørsmål som da melder seg, er om Bibelen sier noe om homoseksualitet? Ja! På flere steder er den meget klar og entydig. Homoseksualitet er ikke adiaforon (eller: "mellomting"), dvs noe som Skriften verken direkte eller indirekte uttaler seg om, og som vi derfor står fritt i forhold til i den forstand at vi på det aktuelle saksområde kan bruke fornuften til å avgjøre hvordan vi skal tenke eller handle.

Hva mener man med begrepet homofil?

Hva mener man når en sier at en er homofil? Det er mennesker som har en følelsesmessig, seksuell tiltrekning, eventuelt seksuell omgang til en person av same kjønn. Det er en forskjell mellom det å ha en homofil legning, og det å praktisere den, og lever den ut i homoseksuelle handlinger og forsvaret den. Men du skal merke deg et ord i Rom.1,27: *"brant i sitt begjær etter hverandre."* Her ser vi altså når det gjelder å være skyldig ovenfor Gud, så er ikke bare handlingen synd, men begjæret ditt er også synd. Det ser vi Mt.5,27f: *"Dere har hørt det er sagt: Du skal ikke drive hor! Men jeg sier dere: Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte."* Men det er tilgivelse for den som erkjenner sine begjær og sine handlinger og må gå til Jesus med det. For deg er det berging.

Ekteskap mellom mann og kvinne

Guds ord har bundet det seksuelle samliv, til det livslange ekteskap mellom mann og kvinne. Alt annet er unaturlig, og imot Guds ord. Når det gjelder ekteskapet sier Herren at det er en gudgitt ordning som er innstiftet av Herren. *"Så sa Gud Herren: Det er ikke godt for mennesket å være ålene. Jeg vil gjøre ham en medhjelp som er hans like. Da lot Gud Herren en dyp søvn komme over menneske, og mens han sov, tok han et av hans ribben og fylte igjen med kjøtt. Og Gud Herren bygde av det ribben han hadde tatt av mannen, en kvinne, og førte henne til mannen. Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og bli hos sin hustru, og de skal være ett kjød."* 1.Mos.2,18,21.22.24.

"Men kan de ikke leve avholdende, så la dem gifte seg! For det er bedre å gifte seg enn å brenne av lyst." 1.Kor.7,9.

"La ekteskapet holdes i ære av alle, og ektesengen være usmittet! For Gud skal dømme dem som driver hor og bryter ekteskap" Hebr.13,4.

Mange mener i dag at det er ikke nødvendig å gifte seg, man kan bare flytte sammen når kjærligheten er til stede. Da Jesus fikk spørsmål fra fariseerne angående skilsmisse, siterte han og stadfestet ordet fra 1.Mos.2,24. Vi ser at det ikke handler om kjærlighet i og for seg, men om ekteskapet mellom mann og kvinne. *"Han svarte og sa: Har dere ikke lest at han som skapte dem, fra begynnelsen skapte dem til mann og kvinne, og sa: Derfor skal mannen forlate far og*

mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett kjød? Så er de ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, er det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille" Mt.19,4-6.

Men er det da så nøye med dette papiret, ekteskapsattesten? Det viktigste er vel at vi er glad i hverandre? Nei, ekteskapet er en offentlig sak. Derfor er nettopp papiret så viktig, som bekreftelse på et offentlig og forpliktende troskapsløfte. Å føle kjærlighet er i seg selv ikke nok til sammenføring, til å flytte sammen. Ekteskapet er Guds gode ordning, som han vil skal bringe velsignelse over både den enkelte og samfunnet. Innen ekteskapet skal kjærligheten råde. Derfor er samboerskap synd. Du som lever slik, må omvende deg og bryte med det, hvis du skal berge din sjel fra Guds dom. Ekteskapsbrytere skal ikke arve Guds rike. Å være samboere er å leve som ektefolk uten å være det. Legg merke til hvordan Herren taler i sitt ord. Herren sier ikke at de bare kan flytte sammen, men han sier *gifte seg* i 1.Kor.7,9. La oss holde fast på Guds gode ordning.

Homoseksualitet og homofilt samliv

Gir Bibelen klare svar på spørsmål om homoseksualitet og homofilt samliv? Nei, mener Halvor Moxnes, professor i teologi ved Universitet i Oslo. *"Vår forestillingsverden er radikalt forskjellig fra konteksten omkring forskriftene i Det gamle testamentet, og et forpliktende, stabilt samliv er moralsk sett noe annet enn det Paulus taler om når han kobler homoseksuell omgang med pengejag, ondskap og mordlyst. For meg er det vanskelig å unngå å trekke den konklusjon at samliv mellom homofile og lesbiske i den forstand det drøftes i dag, som stabile forhold, eventuelt partnerskap, ikke omtales i Bibelen, og heller ikke rammes av utsagn i Bibelen. Det betyr selvsagt ikke å godta homoseksuell vold, misbruk, utslag av egoistisk begjær, like så lite som vi godtar heteroseksuell utslag av det samme."*

Paulus sin holdning til Skriften er en helt annen. *"Jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene"* Ap.Gj.24,14. For hva skulle vi stole på, om ikke det Gud har talt til oss? Og hva skulle bringe oss frelse, om ikke det som er sagt i Bibelen er sant?

I et radioprogram for et par år siden ble en lesbisk prest spurt ut om homofil i Bibelen. Hun tolket alle de stedene som stod om homofili ut i fra grådigheten. Det var grådigheten som styrte deres lyster, derfor ble det synd sa hun. Det er annerledes i dag. Når noen av same kjønn er sammen, så er det fordi de er glad i hverandre, og elsker hverandre. Da er kjærligheten det overordnede, og da er det tillatt. Slik har Skriften aldri tenkt om disse ting.

"På samme vis forlot også mennene den naturlige omgang med kvinnen og brant i sitt begjær etter hverandre" Rom.1,27. Her hører vi om mennesker som forlot *"den naturlige omgang med kvinnen og brant i sitt begjær etter hverandre"* Hva er den naturlige omgang? Det har vi sett på ovenfor som er et samliv mellom en mann og en kvinne i et ekteskap. Derfor er et forhold mellom to personer av samme kjønn unaturlig, og i strid med Guds vilje med menneskene. Av sammenhengen ser vi at homoseksualitet er et av kjennetegnene på hedenskapets ugudelighet. Derfor sier Skriften at *"du skal ikke ligge med en mann slik som en ligger med en kvinne. Det er en styggedom."* 3.Mos.18,22.

Derfor skal ikke *"de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn"* arve Guds rike. 1.Kor.6,9. Homofili er unaturlig, og imot naturen, Guds skaperordning og Guds vilje med menneskene. Det sier Herren. Spørsmålet er bare om du er villig til å bøye deg for det skrevne ord. Det er dette alt dreier seg om.

Hva sier Bibelen om homofili?

Både GT og NT taler klart om homofili. Hvis vi først vender oss til 1.Mos.19,4f. ser vi at Lot er i Sodoma. Byen lå i Siddimsdalen, og var den mest betydelige av de fem byene som lå der. De andre var Gomorra, Adna, Seboim og Soar (Bela). 1.Mos.10,19 - 13,10 - 14,2.3.8. Hver by hadde sin egen konge, og lå på stedet som dødehavets sydlige bukt er i dag. Alle ble ødelagt unntatt Soar. 1.Mos.19,18-22.

Det som kjennetegnet disse byene var innbyggernes moralske forderv og var preget av homoseksualitet. *"likesom Sodoma og Gomorra og byene der omkring, som på samme måten som disse drev hor og gikk etter fremmed kjød, og nå ligger som eksempel for våre øyne og lider straffen i en evig ild."* Juda 7.

"Før de ennå hadde lagt seg, kom byens folk, mennene i Sodoma, unge og gamle, hele folket fra alle kanter og omkringet huset. De ropte på Lot og sa til ham: Hvor er de menn som kom til deg i natt? Før dem ut til oss så vi kan ha omgang med dem" Så sier Lot at de ikke må gjøre *"det som ondt er!"* v.7. Her ser vi at de homoseksuelle handlinger som menene i Sodoma ville utføre blir kalt onde.

I Dom.19,22-25 får vi høre at en jomfru i Israel ble vanæret fordi de ikke fikk begå homoseksuelle handlinger. *"Mens de nå satt i godt lag, kom mennene i byen, ugudelige folk som de var, og omkringet huset. De dundret på døren og ropte til den gamle mannen som eide huset: Send ut den mannen som har tatt inn i ditt hus, så vi kan få vår vilje med ham! Men mannen som eide huset, gikk ut til dem og sa: Nei, mine brødre, gjør ikke så ond en gjerning! Siden denne mannen nå er kommet inn i mitt hus, må dere ikke gjøre en slik ond gjerning. Se, her er min datter som er jomfru, og mannens medhustru. La meg føre dem ut, så kan dere krenke dem og gjøre med dem som dere finner for godt! Men mot denne mannen må dere ikke bære dere så skjendig at. Men mennene ville ikke høre på ham. Da tok mannen sin medhustru og førte henne ut på gaten til dem. De lå hos henne og før ille med henne hele natten til om morgenen, og slapp henne ikke før det begynte å lysne."*

Hva sier Det Nye Testamentet om homofili?

Når du går til Det Nye Testamentet, så er det først og fremst tre steder der som omhandler homofili.

- Den første er det som står i Rom.1,26.27 *"Derfor overgav Gud dem til skammelige lidenskaper. Deres kvinner byttet om det naturlige samliv med et som er mot naturen. På samme vis forlot også mennene den naturlige omgang med kvinnen og brant i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straff de fortjente for sin forvillelse."*
- De andre stedene finner vi i 1.Kor.6,9.10 *"Eller vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken horkarerer eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller de som lar seg bruke til unaturlig utukt, eller menn som øver utukt med menn, eller tyver eller pengegriske eller drankere eller baktalere eller røvere skal arve Guds rike."*
- 1.Tim.1,9f. *"En må vite dette at loven ikke er gitt for den rettferdige, men for lovløse og u lydige, ugudelige og syndere, vanhellige og urene, fadermordere og modermordere, drapsmenn, horkarerer, menn som ligger med menn, menneskerøvere, løgnere, menedere, og hva det ellers kan være som strider mot den sunne lære -"*

Skriften er ikke utydelig på dette punkt. Å leve ut sin homoseksuelle legning er synd, sier Herren. Dette er fortapelsen.

Født slik...?

Når diskusjonen om homofili kommer opp, forsvarer mange seg med et at de er skapt sånn, og de kan følgelig ikke noe for det. De sier også at Paulus og hans samtid ikke hadde kjennskap til det vi vet i dag, nemlig at det er mennesker som er født med slike anlegg, og at de ikke kan bebreides. Dessuten har det kommet *"ny viten som har klargjort et fenomen som ligger utenfor Bibelens horisont, nemlig det som kalles ekte homofili"* Slik går ikke an å si. Ingen har rett til å unnskyldte onde tilbøyeligheter med at en er skapt sånn. Andre har andre syndige vanskeligheter å stri med. Noen på det seksuelle området, andre med sinne og hissighet eller andre ting. De homofili skiller seg ikke vesentlig ut ifra andre mennesker. Alle er født med synd. Salme 51,7. Men om vår synd er aldri så mye medfødt, innebærer det ikke at jeg har rett til å leve den ut. Tvert imot skal jeg omvende meg fra den, bekjenne den for Herren, som er syndernes venn, og så leve i forsakelse i tro. Det går ikke noe ekstratog til himmelen for de homofile, som gir de rett til å leve ut sin legning.

Apostel som taler med Guddommelig autoritet

Når vi har sett på de klare skriftord fra Det Nye Testamentet, og hvis man ikke er villig til å bøye seg for det, så setter de Paulus sine ord til side. De gjør Paulus til en teolog og en kirkefader som hadde begrenset viten som vi kan heve oss over. Jeg er ikke enig med Paulus var det noen i en kvinneforening som sa til meg. Jesus har sagt mye godt. Men Paulus er så kvinnefiendtlig. Han er Guds apostel. Hva innebærer det? Han taler med Guddommelig autoritet. Lk.10.16 - 2.Peter 1.21. Derfor går ikke an å være en kristen, og ikke tro på Paulus. Den som forkaster Paulus, forkaster også Jesus. Ja, hele skriften, og en er fortapt.

Det var en kvinne som i en diskusjon uttalte at det er Paulus som er dømmende. Jesus er bare kjærlighet, og har ikke dømt noen. Jeg forbinde ikke det å hate med Jesus sa hun. En må virkelig spørre om en har lest i Bibelen, når en få seg til å si noe slikt.

Når du leser sendebrevet til menigheten i Efesus Åpb.2,6, så leser vi der at han *"hater Nikolaittenes gjerninger."* Nikolaittene er en sekt som er oppkalt etter en diakon som heter Nikolaus. De hadde en falsk lære om kristent felleskap. De gjekk så langt at en lærte de kunne ha felles hustruer. Dette førte til hor, og synd mot det 6.bud. Her er riktignok hor brukt i sin alminnelighet, og ikke direkte om homofili. Men saken er klar om dette andre steder som vi har sett på. Og så hater Jesus dette.

Nattverdnekt og nøklemakt

Det kommer spørsmål om hvordan vi skal forholde oss til homofile? Vi skal forholde oss til de på same måte som vi skal forholde oss til alle mennesker, nemlig vise dem kjærlighet og omsorg. Det skjer ikke på den måten at vi dekker over og unnskylder synden. Men at vi kaller synden med det rette navn. Hvis du tenker rent konkret og praktisk på det, så vil en komme opp i situasjoner, når det gjelder nattverden. Hvordan forholder vi oss der? Da vil vi ta utgangspunkt i et par vers som står i Joh.20,23 *"dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt. Dersom dere*

fastholder dem for noen, da er de fastholdt"

"Jeg vil gi deg nøklene til himlenes rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen" Mt.16,19.

Her tales det om en fullmakt som blir gitt, til å tilsi syndenes forlatelse, eventuelt fastholde et menneske i deres synder. Denne fullmakten kalles "nøklene" i teologien. En rett bruk av nøklene er ett av den kristne menighets sanne kjennetegn. Men kirketuktens hensikt er ikke å være noen form for "politivesen" som skal vokte og overvåke hverandre. Men det er omtanken for den enkeltes evige frelse. Den er gitt for å redde den som er kommet i fare for å forlise sin sjel. Jakob 5,19f.

Det blir sagt av mange at *"alle og enhver kan komme til nattverdbordet om han måtte ønske det, uten at noen har rett til å blande seg opp i den sak. Slik var det ikke blant de først kristne, og har det faktisk heller ikke vært i noe kirkesamfunn i historien før ca. 1850. Det er en historisk kjensgjerning at nattverdbordet har vært eller mindre lukket opp gjennom århundrene. I oldkirken ble det praktisert slik at menighetens gudstjenester var åpne for alle og enhver. Men når nattverdmåltidet skulle begynne, måtte de som ikke var døpte og troende forlate salen. Det same gjaldt troende som var underlagt kirketukt"* (Jan Bygstad).

Derfor skal ikke en homofil, som lever ut sitt homofile legning ha adgang til nattverdbordet etter Guds ord. Da sier mange: Er ikke nattverdbordet for syndere som trenger tilgivelse og nåde? Jo! Det er rett nok at nattverdbordet er for syndere. Men det er himmelvid forskjell på om en kommer til nattverden for å bekjenne og få tilgivelse for sine synder, og på om en ikke vil bekjenne, men tvert imot ha aksept for sitt eget liv. Det er viktig å presisere dette ikke bare gjelder homofile, men *enhver* som lever i åpenbart strid med Guds vilje og bud.

En kan få det inntrykk at det kun dreier seg om diskriminering av en bestemt gruppe mennesker. Men det gjelder *alle* som lever i synd, og vil beholde den.

3.juledag -98 prekte Nils Riedl i Bodø domkirke. Han inngikk i 1993 landet første homofile partnerskap med Petter Møller. Han er teolog, men ikke vigslert prest. Domprosten sa det var helt greit. Biskopen var helt enig. Det står så alvorlig i Rom.1,32 *"De kjenner godt til Guds rettferdige dom, at de som gjør slikt, fortjener døden. Likevel gjør de ikke bare slikt selv, men de holder også med dem som gjør det."* Det å holde med de som gjør dette, gjør selv skyldig. Det er alvorlig opppe i dette. La oss nå holde oss til det som står skrevet. La oss så av kjærlighet formane de som lever i slike forhold, ja, ikke bare de homofile, men alle som lever i åpenbar strid med Guds Ord.

Avslutning

Det står i 1.Kong.8,38.39 *"hver gang det da kommer en bønn eller ydmyk begjæring fra noe menneske eller fra hele ditt folk Israel, fordi hver for seg kjenner sitt hjertets nød, og de så brer ut sine hender mot dette hus, så vil du høre det i himmelen, der hvor du bor. Du vil tilgi...."*

Dette gjelder alle mennesker, same hva legning vi har, same hva sliter med av syndige ting. Alle som vender seg til Herren fordi de *"kjenner sitt hjertets nød"*, så vil Herren tilgi. Innfor Gud er vi alle like. Men der er det også frelse og berging å få.

Alle har syndet og står uten ære for Gud. Og de blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus" Rom.3,23.24.